

VERSLAG

VAN DE

VERGADERING VAN OPZIENERS,

DER GEMEENTE JESU CHRISTI,

gehouden den 6 en 7 Maart 1840,

TE AMSTERDAM.

TE 'S GRAVENHAGE, BIJ

J. VAN GOLVERDINGE.

VIAMINGSTRAAT, WIJK 5, N° 130.

—
1840.

177

18

19

20

Wie is wijs? die versta deze dingen
[wie is] verstandig? die bekenne ze want
des Heeren wegen zijn recht, en de recht-
vaardige zullen daarin wandelen, maar de
overtreders zullen daarin vallen

nos XIV 10

21

22

23

VERSLAG.

De toegang tot de Vergadering staat open voor de Gemeente. Vele leden derzelve zijn tegenwoordig.

DS. BRUMMELKAMP heeft de Vergadering verzocht te zingen Ps. 139: 1, 2, 14, en de Vergadering met het gebed geopend.

Vervolgens heeft ZijnE. verklaard, dat hij zich gedrongen gevoeld had deze Vergadering te beleggen, en de Predikanten te verzoeken om op dezelve tegenwoordig te zijn, omdat de jongste gebeurtenissen in de Gemeente te Amsterdam het hun ten gemeenschappelijken pligt maakten, er zich mede te bemoeijen en het wel te voorzien was, zoo door eene der partijen eene Vergadering belegd werd, gelijk zulks ook spoedig door Ds. SCHOLTE gedaan was, de andere weigerachtig zoude zijn om op dezelve te komen, ten einde ook den schijn te vermijden, alsof men de meerderheid dier partij boven zich erkend had, terwijl eindelijk ZijnE. dezen dag ter Vergadering bestemd had, niet als heerschappij willende voeren of ook op het verlangen van anderen, maar slechts

opdat niet door eene langdurige correspondentie over den tijd wanneer , tijd verspild en de Vergadering noodeloos zoude worden verschoven.

De namen der tegenwoordig zijnde Opzieners opgeschreven zijnde , werd bevonden dat behalve de Ouderingen en Diakenen van de Gemeente te Amsterdam , tegenwoordig waren :

De Opzieners:	De Cock	van	<i>Groningen.</i>
	Scholte	»	<i>Utrecht.</i>
	Van Velzen	»	<i>Amsterdam.</i>
	Van Raalte	»	<i>Ommen.</i>
	Brummelkamp	»	<i>Schiedam.</i>
	Duin	»	<i>Leeuwarden.</i>
	De Haan	»	<i>Wanswerd.</i>
	Wildeboer	»	<i>Rijssen.</i>
	Klijn	»	<i>Utrecht.</i>
	Van der Meulen	»	<i>Middelharnas.</i>
	Van Lijnen	»	<i>Zaandam.</i>
	Wakker	»	
	Baay	»	<i>Hoorn.</i>
	Schaap	»	<i>Urk.</i>
	Zonne	»	<i>Delft.</i>
	De Moen	»	<i>Leyden.</i>
	Hemerik	»	
	Van der Mei	»	<i>Dordrecht.</i>
	Wigni	»	
	Dingeman de Haan	»	
	Barendrecht	»	
	Tacke	»	<i>Utrecht.</i>
	Hartog	»	<i>Bunschoten.</i>

De Opzieners : De Haan van *Hilversum*.
 Rijmeling »
 Ploeg » *de Klundert*.
 Hettema }
 Hammig } uit *Friesland*.

Terwijl wat later ook nog **Ds. BUDDING** en een **Ouderling** uit **Zeeland** in de Vergadering kwamen.

Nadat gesproken was over het al of niet toelaten der geschorste Broeders in het verkiezen van praeses en scriba voor deze Vergadering, is door de meerderheid van stemmen geoordeeld dat deze niet behooren mede te stemmen; alsook dat zoomin **Ds. SCHOLTE** als **Ds. VAN VELZEN** behoort gestemd te worden, naardien beide in de zaak waarover gehandeld moet worden betrokken zijn.

Tot praeses is verkozen **Ds. BRUMMELKAMP** en tot scriba's **Ds. VAN RAALTE** en **Ds. DE COCK**.

Nadat op verzoek van den praeses nogmaals de naam des Heeren was aangeroepen door **Ds. VAN RAALTE**, is gesproken wie al of niet tot de stemming behoorden toegelaten te worden. Op verzoek van **Br. DE MOEN** werd **Hand. 15** gelezen, terwijl de Vergadering oordeelde dat de Broeders van Amsterdam niet behoorden te stemmen in de beoordeeling hunner zaak.

Verder is gesproken over de toelating der Broeders Ouderlingen die van elders gekomen waren en van de door sommigen wel maar door anderen niet als zoodanig erkende Leeraars **WILDEBOER**, **KLIJN** en **VAN DER MEULEN**.

De president heeft opgemerkt dat wij daarover thans niet behooren te twisten, daar wij te zamen zijn om de zaken tusschen de Opzieners van Amsterdam en Utrecht

te onderzoeken en te beoordeelen , en wij zelfs gaarne het oordeel moeten willen hooren van leden der Gemeente , en ons daarmede vereenigen , zoo het overeenkomstig is met 's Heeren Woord. Nadat op de door **Ds. DE COCK** geopperde vraag , of wij door hen toe te laten gehouden worden daardoor vroegere handelingen van eenige Vergadering goed te keuren , ontkennend geantwoord was , is de Vergadering overgegaan tot de behandeling der zaken.

De praeses heeft aan beide partijën , bepaaldelijk aan **Ds. VAN VELZEN** en **Ds. SCHOLTE** , verslag van zaken gevraagd. Van weerszijden zijn verschillende brieven en bescheiden medegedeeld , in welke veel veroordeeling van malkanders handelwijze voorkwam. Oordeelende dat van weerszijden gebrek heerschte aan Christelijke verdraagzaamheid , rekende ZijnE. het raadzaam , niet de bijkomstige dingen als punten van beoordeeling aan deze Vergadering te moeten voorleggen , maar slechts ontwikkeling te vragen van die zaken , welke als hoofdpunten moeten worden beschouwd.

Naar aanleiding van hetgeen in brieven en gedrukte bescheiden voorkwam , zijn de volgende 5 stukken als zoodanig behandeld :

1°. Wat men oordeelen moet van de beschuldiging van **Ds. SCHOLTE** dat **Ds. VAN VELZEN** zich in de Gemeente te Amsterdam heeft ingedrongen.

De zaken voor en tegen zijn ontwikkeld. Hieruit is gebleken :

Dat de Amsterdamsche Kerkeraad **Ds. VAN VELZEN** had beroepen , om ZijnE. bepaald als haren eigenen Leeraar te hebben , doch niet in vereeniging met an-

dere Gemeenten en dat zulks aan **Ds. VAN VELZEN** bekend was.

Dat **Ds. VAN VELZEN** de beroeping naar Amsterdam niet had aangenomen, gelijk dezelve geschied was, maar in vereeniging met Vriesland.

Dat de thans geschoiste Broeders hiertegen hadden geprotesteerd en geeischt: onvoorwaardelijk aannemen of bedanken.

Dat **Ds. VAN VELZEN** daarop de Gemeente had doen zamenroepen, opdat deze zoude oordeelen en dat door haar de wijze van aanneming was goedgekeurd.

Dat eindelijk ook de protesteerende Broeders er in hadden berust, waarvan ook aan **Ds. SCHOLTE** kennis gegeven was in een' brief door **Br. WORMSER** geschreven, en waarin ZijnE. bedankt werd voor de bewezene diensten aan de Gemeente, gedurende den tijd dat dezelve vacant was geweest.

Terwijl door sommige leden der Vergadering aanmerkingen gemaakt zijn op verkeerde en tegenstrijdige redeneringen, voorkomende in de toen ter tijd door **Ds. VAN VELZEN** geschrevene brieven, heeft de groote meerderheid der Vergadering geoordeeld, dat **Ds. VAN VELZEN** zich echter niet ingedrongen heeft en dus die beschuldiging van **Ds. SCHOLTE** laster is. Vele Broeders hebben hierbij hun oordeel te kennen gegeven, dat **Ds. VAN VELZEN** verkeerd gehandeld heeft in de wijze van aanneming der beroeping.

2°. Is de vraag behandeld wat men denken moet van de beschuldiging: als verkondigt **Ds. VAN VELZEN** slechts een geraamte van leerstellige waarheden, zonder den

levenden CHRISTUS, zonder den levendmakenden Geest, zonder het levende en werkzame geloof.

De President heeft opgemerkt dat in het door den Amsterdamschen Kerkeraad uitgegevene stukje eene verklaring dier woorden gegeven wordt, welke Ds. SCHOLTE zeker niet zal toestemmen. Op verzoek der Vergadering heeft Ds. SCHOLTE daarop de hier volgende verklaring zijner beschuldiging gegeven: « wanneer ik zeg dat er » niet gepredikt wordt de levendige CHRISTUS, den le- » vendmakenden Geest, het levendige en werkdadige » geloof verkondigd wordt, dan bedoel ik daardoor niet, » dat leerstellig niet zou verkondigd worden dat CHRISTUS » leeft, dat er een Heilige Geest is, dat er een levendig » geloof bestaat; maar dan bedoel ik dat CHRISTUS niet » verkondigd wordt zooals Hij leeft en werkt in de » Zijnen, den H. Geest niet voorgesteld wordt zooals » Hij dadelijk werkzaam is ter zaligheid in Gods uit- » verkorenen, het geloof niet voorgesteld wordt in des- » zelfs aard en natuur, zooals dit dadelijk openbaar » wordt in degene die zalig worden. »

Voorts heeft Ds. SCHOLTE aangemerkt dat in dezen geene stellige beschuldiging gedaan is, maar dat over de zaak geschreven is als over een gerucht, hetwelk in de Kerkeraads-Vergadering te Utrecht gekomen was.

Nadat onderzoek gedaan was van waar dit gerucht afkomstig was, is gebleken dat Ds. SCHOLTE zelve het uitgestrooid had.

Naardien het daarbij gebleken is, dat Ds. SCHOLTE deze zaak in het tijdschrift heeft bekend gemaakt, zonder ze thans als eene stellige beschuldiging te doen voorkomen, heeft de Vergadering Ds. SCHOLTE over

het schandelijke van zoodanig eene handelwijze onderhouden.

Terwijl ook vele aanwezige lidmaten der Amsterdamse Gemeente er op aandrongen, heeft de Vergadering **Ds. SCHOLTE** aangemaand, om de bewijzen op te geven op grond waarvan **Z. E.** hierover gesproken had. **Z. E.** heeft daarop gesproken, brieven gelezen en zich beroepen op eene predikatie, welke hij **Ds. VAN VELZEN** had hooren uitspreken, maar toch geene zaken voortgebragt, die eenigermate als gronden of bewijzen voor zoodanig eene beschuldiging konden dienen, waardoor dus het uitstrooijen van zoodanig een gerucht ook zelfs den minsten schijn van regtmatigen handel mist.

Terwijl sommige Broeders geen oordeel velden, heeft de meerderheid der Vergadering dit gerucht of deze beschuldiging als laster veroordeeld, terwijl hierbij de opmerking gemaakt is, dat deze handelwijze tevens volkomen miskennis is van alle Ouderlingen, die **Ds. VAN VELZEN** hadden hooren prediken.

3o. Is de vraag behandeld of de meerderheid des Amsterdamschen Kerkerads al of niet regtmatig gehandeld heeft in de schorsing der vier Kerkeradsleden.

Bij de behandeling dezer vraag is gebleken, dat die Broeders niet hadden ingestemd met de beschuldiging van **Ds. SCHOLTE** tegen **Ds. VAN VELZEN**, maar alleen gewild dat **Ds. SCHOLTE** in zijne bewijzen zoude worden gehoord.

Dat de meerderheid des Kerkerads geoordeeld had, dat zij als Ouderlingen zelve in staat moesten zijn, en ook in staat waren om te oordeelen, of hun Leeraar al of niet goed predikte, en dat zij meende, dat de Gemeente slechts aan noodelooze beroering zoude worden prijs gegeven.

indien men **Ds. SCHOLTE** ontbood om te hooren welke bewijzen hij voor zijne beschuldiging had; dat zij de beschuldiging van **Ds. SCHOLTE**, of van den Utrechtschen Kerkeeraad als laster veroordeelen moest, omdat zij van het tegengestelde te goed overtuigd was; dat zij de vier Broeders geschorst had, omdat deze verklaarden niet te kunnen zien, dat de beschuldiging laster was, en zij meenden dat Opzieners altijd in staat moeten zijn, om dergelijke beschuldigingen te beoordeelen, terwijl men zich anders met der daad onbevoegd verklaart tot de bediening.

Verder bleek dat, ter andere zijde, de geschorste Broeders niet hadden ingestemd in de veroordeeling van **Ds. SCHOLTE** of van den Utrechtschen Kerkeeraad als lasteraars, daar de zaak niet onderzocht was, en het hun onregtmaticg toescheen hen onverhoord te veroordeelen.

De groote meerderheid der Vergadering heeft geoordeeld dat er geene gronden voor eene regtmaticg schorsing aanwezig waren, vooral ook dat in deze zaak met zoodanige overhaasting te werk gegaan is, dat zulks op geenerlei wijze kan vergoelijk worden.

40. Is gesproken over het houden van afzonderlijke Vergaderingen, het bevestigen der geschorste leden en het houden van het Avondmaal, door de geschorsten, onder de leiding van **Ds. SCHOLTE**.

Daar dit alles geschied is, na de schorsing, de Broeders echter, toen zij geschorst werden, beloofd hadden zich te zullen onderwerpen, en zulks dus niet anders kan worden beschouwd, dan als eene poging om de anderen tegen te staan, of wel zich aan hen te wreken, heeft de Vergadering (een paar Broeders slechts uitgezonderd),

geoordeeld dat dit alles ten hoogste af te keuren is, en niet anders kan worden beschouwd dan als scheuring der Gemeente of voor het minst tot scheurmakerij leidende. Bovenal heeft de Vergadering de bemoeijingen van Ds. SCHOLTE veroordeeld.

5°. Eindelijk heeft de President de opmerking gemaakt en oordeelde ook de grootmeerderheid der Vergadering, dat de openbare bekendmaking dezer dingen, als zijnde eene tentoonstelling der Broeders voor de wereld, en te houden als een beroep op de publieke opinie, schandelijk, bedroevend en den Christen onwaardig is.

In eene 2de zitting, waarin Ds. SCHOLTE niet tegenwoordig was, heeft de President geprotesteerd tegen de afwezigheid van T's. SCHOLTE, wien hij zelve dringend vermaand had in de Vergadering te komen, maar die zulks geweigerd had. Voorts stelde ZijnE. voor, niet het voetspoor te drukken van hen, die de Gemeente scheuren of aan verdeeldheid prijs geven, door besluiten ter veroordeeling te nemen.

De Vergadering heeft dien overeenkomstig besloten, om beide de partijen te vermanen en op te wekken tot liefde, vrede, eendragt en Christelijke verdraagzaamheid; inzonderheid om Ds. SCHOLTE ernstig te vermanen, betrekkelijk zijn gehouden gedrag. Voorts nadien beide partijen zich schuldig gemaakt hebben, in de openlijke behandeling dezer zaak, heeft de Vergadering geoordeeld een kort verslag dezer Vergadering in druk te moeten geven, en daarbij tevens haar smartgevoel te kennen te geven, over zoodanig verkeerd en liefdeloos gedrag der Broederen.

waarheid, maar ook wenscht zij door haar voorbeeld te toonen, dat zij gelooft, dat verkeerde practijken veroordeeld en bestraft kunnen en moeten worden, zonder dat men daarom malkander buiten de gemeenschap der Kerk sluit.

De Vergadering is van oordeel, dat in onze handelingen moet blijken, dat wij gelooven dat de uitoefening der Kerkelijke tucht niet willekeurig mag geschieden, maar alleen behoort plaats te grijpen, als het blijkt dat wij menschen slechts volgen, waar de Heere ons voorgaat.

Naardien erkenntenis van schuld, de eerste schrede is tot terugkeering, heeft de ondergeteekende, door de Vergadering belast met het in druk geven van dit verslag, na alvorens de gemoederen tijd gelaten te hebben tot behoorlijk nadenken, en tot betreuring van de daargestelde scheuring, in den geest der Vergadering de navolgende verklaringen en bekentenissen gevraagd:

Van **DS. SCHOLTE**:

1) Erkenntenis van onregtmatige bemoeijingen in het aannemen der Amsterdamsche beroeping door **DS. VAN VELZEN**.

2) Herroeping van de beschuldiging tegen de prediking van **DS. VAN VELZEN**: naardien Zijn E. niets heeft kunnen bewijzen van hetgeen hij beweerd heeft, en

3) Erkenntenis van onregtmatigen handel, in de daargestelling van scheuring in de Gemeente te Amsterdam.

Van den Kerkeraad te Amsterdam: *van de Kerkeraad*
Erkenntenis dat de vier Kerkeraadsleden **BUDDE**, **WORMSER**, **HÖVEKER** en **LIJSEN** geschorst zijn, zonder dat er gronden eener regtmatige schorsing aanwezig waren, en dat hierin met overijling is te werk gegaan.

Van de geschorste leden des Kerkeraads:

Erkenenis dat zij onregtmatig gehandeld hebben in het daarstellen van zoodanige afzonderlijke bijeenkomsten , die kennelijke strekking hebben tot scheuring der Gemeente of zelfs alreede de beginselen van scheuring zijn.

*niets geest
van SVV.*

Schrijver dezes is ten volle overtuigd dat de gevraagde schuldbelijdenis behoort gedaan te worden , en dat de Broeders , wanneer zij slechts onpartijdig de zaken nagaan , ook zelve hiervan overtuigd zullen worden. Innig verblijvend zoude het hem geweest zijn , zoo hij , bij de openbaarmaking van dit verslag , tevens had kunnen bekend maken , dat een ieder der Broeders zijne schuld erkend had. Dit is ook eene voorname reden dat het in druk geven van dit verslag zoo lang vertraagd is. Het bij hem ontvangene antwoord van den Kerkeraad en van de geschorste Broeders te Amsterdam , draagt echter de bewijzen dat de Broeders aldaar nog steeds het oog gericht hebben op de verkeerdheid , welke zij in hunne broederen zien , met voorbijzien van eigene schuld. Daar het zijne innige wensch en bede is. dat de dwalenden van geest mogen terecht komen , en de murmureerders de leeringe zullen aannemen , maakt hij die brieven niet openbaar , welke openbaarmaking aan hem overgelaten zijnde , volgens zijn oordeel , slechts tot verdere verwijdering zoude kunnen leiden.

Daar hij vertrouwt dat een ieder Broeder , die onpartijdig dit verslag leest , met het gevoelen der Vergadering zal instemmen , vermaant hij den zoodanigen door dezen dringend , om de Broeders te Amsterdam zooveel mogelijk te vermanen , om weder te keeren tot de betrachting van waarheid , orde en broederlijke liefde , opdat de Gemeente niet verwoest worde , maar opgebouwd in het allerheiligst

geloove, en zij eenmaal den loon van getrouwe dienst-
knechten Gods mogen ontvangen. *Amos 4: 1-5*

Van Ds. SCHOLTE geen antwoord ontvangen hebbende, maar wetende dat ZijnE. voortgaat in het bevestigen der door hem daargestelde scheuring te Amsterdam; voortgaat in het verachtelijk maken en lasteren van de bediening van Ds. VAN VELZEN, vindt schrijver dezès zich voor God en menschen gedrongen, ten ernstigste tegen alle zoodanige handelingen te getuigen, en daartoe ook de gemeenten op te wekken. Hij vindt zich verplicht zulks met des te sterkeren aandrang te doen, omdat het duidelijk blijkt, dat Ds. SCHOLTE de oorzaak is van alle deze ellende, en hij vroeger zelve betuigd heeft, dat wanneer de overtuiging mogelijk is, dat Z. E. in dezen verkeerd gehandeld heeft, alsdan eene verklaring moet volgen, dat hij de bediening onwaardig is.

In vertrouwen dat ZijnEs. schuld den onpartijdigen lezer uit dit verslag duidelijk zal worden, moet hij de verschillende Gemeenten, en in het bijzonder de Gemeente te Utrecht dringend vermanen, niet toe te laten dat Ds. SCHOLTE de dienst van Herder en Leeraar in haar midden waarneme, tot dat hij openlijk en met der daad schuld bekenne, en van deze, de Gemeente verwoestende, handel zal zijn teruggekeerd.

De Almachtige Heer, de Koning Zijner Kerk, die het verbond en de weldadigheid bewaart, dien die Hem liefhebben tot in geslachten, zegene deze poging, en alles wat aangewend wordt tot versterking van de werken des duivels en tot verbreiding van Zijn eeuwig Koningrijk, Amen, ja Amen. — Den opregten gaat het licht op in de duisternis. — Heere doet den goeden wel, en dengenen

die oprecht zijn in hare harten! Maar die zich neigen tot hare kromme wegen, die zal God weg doen gaan met de werkers der ongerechtigheid: Vrede zal over Israël zijn.

A. BRUMMELKAMP.

AANHANGSEL.

I. In de Vergadering werd een brief overgelegd van *eenige niet tot onze Gemeente behoorende en echter in den geest met alle kinderen Gods vereenigde geloovigen* (gelijk zulks uitgedrukt werd), inhoudende bekendmaking, dat deszelfs inzenders meermalen gehoopt hadden, dat de Heere in de afgescheidene Gemeente de aêloude nu vervallene Gereformeerd Hervormde Kerk zoude herstellen, en zij alzoo gewetenshalve zich zouden gedrongen gevoelen tot dezelve overtegaan en zich bij dezelve te voegen. Dat hun echter twee redenen van die openlijke en hartelijke aansluiting terughielden, namelijk:

1°. De onzekerheid welke er, uit alles wat er gehoord en gezien wordt, voor hen is, of de afgescheidenen zonder de minste achterhouding of twijfeling gelooven, dat de oude formulieren van eenigheid de eenige, waarachtige en volkomene leer der zaligheid, volgens Gods Woord, behelzen.

2°. Het gemis van den geest der zachtmoedigheid en der liefde, welke de geest CHRISTI is, vooral in de uitoefening der Kerkelijke tucht.

De Vergadering heeft dezen brief in liefde ontvangen, in de erkenning dat het haar niet bevreemdt, in-

dien uit alles wat er gehoord en gezien wordt, onder de niet gescheidene Christenen vreeze aanwezig is, dat de reeds gescheidenen de waarheid verlaten; met weemoedige erkentenis vooral, dat de Vergadering zelve moet instemmen met het oordeel der inzenders, dat op vele plaatsen in de uitoefening der Kerkelijke tucht, hardheid in plaats van zachtmoedigheid, bitterheid in plaats van liefde de drijfveeren schenen van hen, die met derzelve uitoefening waren belast.

De in dien brief gegeven wenken, werden dan ook in liefde ontvangen, terwijl de Vergadering besloten heeft, dat, bij het in druk geven van het bovenstaande verslag, tevens deze verklaring zoude worden gegeven, met de meest mogelijke, openlijke en krachtige betuiging, dat wij de belijdenis, voorkomende in de formulieren van eenigheid onzer Kerk, in allen deele met den Woorde Gods overeenkomstig beschouwen, en verklaren die in oprechtheid des harten *onze belijdenis* te zijn.

En wat het tweede punt aangaat, verklaren wij in naam der Vergadering, dat het onze innige begeerte is, om de schapen van den Heere JESUS te leiden op eene goede weide, het verlorene te zoeken, het weggedrevene weder te brengen, het gebrokene te verbinden en het kranke te sterken, maar ook het vette en sterke in 's Heeren kracht tegen te staan, gelijk zulks den Herder achter den Heere betaamt. Daartoe dan geve de Heere ons den Geest der ootmoed en zachtmoedigheid, daartoe gorde Hij ons aan met kracht uit de hoogte!

De ondergeteekende, in naam der Vergadering deze verklaring gevende, acht het onnoodig de opmerking uit een te zetten dat het van zelve spreekt, dat wij alzoo

te zamen betuigende, in 't bijzonder echter slechts voor ons zelve deze verklaring kunnen doen, zonder voor anderen in te staan; maar gelijk hij voor zichzelf, hoewel vele verkeerdheden ziende en betreurende, echter geene vrijheid heeft om als op zichzelf te staan en den loop der gebeurtenissen af te wachten, zoo ook vermaant, bidt en dringt hij, bij de liefde en trouwe des Zaligen Gods, alle niet gescheidene Broeders, om zich met ons te vereenigen in het protest tegen de verwerping en versmading van CHRISTUS, welke onder de afgevallene natie plaats vindt; ja zich ook met ons te vereenigen als schapen van die ééne kudde, welke die van den Heere JEZUS CHRISTUS is, opdat wij op malkander acht geven, malkander vermanen en in 's Heeren kracht strijden ook tegen de verkeerdheid, heerschzucht en zelfverheffing, welke, helaas! vele afgescheidenen openbaren.

Broeders! zij die den Heere beminnen, hebben ééne zaak, één belang, immers ook ééne keuze, nu dan: laat ons staan op de wegen en vragen naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, opdat wij daarin mogen wandelen en God zal met ons zijn, in CHRISTUS zal Hij zijn aanschijn over ons doen lichten.

II. Van verschillende zijden vernemende, dat het tijdschrift *de Reformatie* nog door velen beschouwd wordt als het orgaan der afgescheidene Gemeenten, neemt de ondergeteekende de gelegenheid waar, om het lezend publiek te herinneren dat zulks *in geen deele het geval is*, gelijk dit trouwens ook duidelijk blijkt, uit hetgeen daarover voorkomt in de handelingen der Syn. Vergadering gehouden te Utrecht, in September 1837.

Men zoude zich daarom grootelijks vergissen, indien men de daarin voorkomende redeneringen en stellingen, voor het gevoelen der afgescheidene Gemeente hield, en die Gemeente zoude daardoor grootelijks worden verongelijkt.

III. Nog moet ik eene aanmerking maken, betrekkelijk de Kerkelijke Vergadering te Amsterdam, in Maart j. l. gehouden, daar er geruchten verspreid zijn, alsof die Vergadering zeer onstuimig zoude zijn geweest, ja zelfs Ds. SCHOLTE, er naar gevraagd wordende, ten antwoord gegeven heeft: *Wij zijn er nog levende afgekomen*. Deze en dergelijke uitdrukkingen noemen wij goddeloos en waarschuwen daarom een ieder om op grond van zoodanige aantijgingen niet over die Vergadering te oordeelen. De redenen waarom wij gedrongen zijn die uitdrukking goddeloos te noemen zijn deze :

1°. Omdat er voor niemand, voor zoo ver wij weten, eenig gevaar geweest is.

2°. Omdat het gemor, dat ongeveer middernacht plaats vond, zijn oorsprong had in de openbaarwording van het verlangen van vele Opzieners om de Vergadering tot den volgenden dag uit te stellen, waartegen de Gemeente van Amsterdam zich verzette met de betuiging dat zij den volgenden dag niet tegenwoordig konde zijn; maar dat het haar van het grootste gewigt was het bewijs te hooren, hetwelk Ds. SCHOLTE voor zijne geopperde beschuldiging zoude bijbrengen, dat haar Leeraar geen levenden CHRISTUS predikte; een bewijs waarnaar zij nu reeds den geheelen middag en avond gewacht had en 't welk Ds. SCHOLTE hoewel hij steeds gelezen en gesproken had nog niet had geleverd; zoodat, de zaak wel voorzien zijnde, de schuld, ook van die murmu-

reering ten laste van Zijn E. zoude komen , daar dezelve door dialen was uitgelokt , en

3°. Omdat een lidmaat der Gemeente , die zich onstuinig gedroeg , op de eerste uitnoodiging van den President zich dadelijk naar de hem aangewezen plaats begaf.

-- -- --

Met de betuiging dat ik in goede consciëtie voor God , omdat ik geroepen ben der waarheid getuigenis te geven , het bovenstaande geschreven heb en openbaar maak , moge deze mijne verklaring dienen tot onderrioting van allen , zoo ter eene als ter andere zijde , van allen , zeg ik , die mij verdacht hebben , alsof ik door liefde tot personen , gedreven of geleid werd in het voordragen dezer zaak , of in het langdurig uitstel 't welk ik genomen heb.

Het gewigt der zaak drong mij , terwijl ook de hoop nog niet ten eenemale uitgebluscht was , dat ik de terugkeering van dezen of genen zoude hebben kunnen vermelden , opdat dit mijn geschrift ook nog iets opbeuends en verblijdends mogt bevat hebben voor dengene wien de breuke Sions ter harte gaat.

De genade zij met allen die den Heere JEZUS CHRISTUS liefhebben in onverderfelijkheid , Amen.

A. BRUMMELKAMP.

Julij 1840.

Inhoud

Toegankelijkheid	blz. 1, 3-4
Opening	1
Reden voor het beleggen en karakter van deze vergadering, terzake van het conflict in Amsterdam	1
Aanwezigen	2
Verkiezing van een praeses en scribae	3
Stemrecht	3
Verantwoording van de predikanten S. van Velzen en H.P. Scholte	4
Vijf punten te behandelen	4
1. Heeft ds. S. van Velzen zich in de gemeente te Amsterdam ingedrongen?	4-5
2. Inzake de prediking door ds. S. van Velzen	5-7
3. De schorsing in Amsterdam	7-8
4. Afzonderlijke vergaderingen van de geschorsten onder leiding van ds. H.P. Scholte	8-9
5. Inzake de publicatie van een en ander	9
Ds. H.P. Scholte heeft de vergadering verlaten	9
Oordeel van de vergadering	9-11
Gevoelens van ds. A. Brummelkamp	11-13
Aanhangsel:	
1. brief van enige niet-afgescheidenen over de toestand	13-15
2. het tijdschrift „De Reformatie”	15-16
3. geruchten over deze vergadering	16-17